

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.383
din 12.06.2013**

Dosar nr.: 133/2013

Petiția nr.: 989/18.02.2013

Petent: G. M.

Reclamat: Serviciul Român de Informații, Casa sectorială de pensii a Serviciului Român de Informații

Obiect: diminuarea cuantumului pensiei în urma apariției și aplicării Legii nr. 263/20

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. G. M., loc. Mirecurea Ciuc

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Serviciul Român de Informații București

I.2.2. Casa sectorială de pensii a Serviciului Român de Informații București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează faptul că urmare apariției și aplicării Legii nr. 263/2010 cuantumului pensiei sale a fost diminuat, aspect pe care îl consideră discriminatoriu.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 989/04.03.2013 a fost citată petenta, iar prin adresele nr. 1450/04.03.2013 au fost citate părțile reclamate.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.03.2013. Prin citație s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta arată că în anul 2010, în baza Legii nr. 164/2001, a fost trecută în rezervă din rândul cadrelor permanente ale SRI, cu drept de pensie.

4.1.2. Prin apariția Legii nr. 119/2010, a metodologiei sale de aplicare – HG735/2010 și ulterior a OUG nr. 1/2011 pensiile militare de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, au fost transformate în ajutoare sociale, iar foștii militari/polițiști în rezervă în asistați sociali (a se vedea Legea nr. 263/2010). Petenta arată că în baza noii reglementări pensia sa a fost diminuată.

4.1.3. Petenta consideră că la stabilirea noului cuantum al pensiei sale nu s-a ținut cont de dispozițiile art. 180, alin. 7 din Legea nr. 19/2000 ce stipulează principiul drepturilor câștigate.

4.1.4. Petenta arată că legiuitorul a integrat în cuprinsul noii legi a pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 principiul drepturilor câștigate, dar în Legea 119/2010, H.G. nr. 735/2010 și OUG nr. 1/2011 nu a fost formulată expres respectarea principiului drepturilor câștigate.

4.1.5. Petenta precizează că discriminarea la care a fost supusă este evidențiată și de faptul că activitatea sa nu a fost guvernată de dreptul muncii (fiind de natură contractuală), având drept consecință, printre altele, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă.

4.1.6. Petenta consideră că, neputându-se face dovada contribuției sale la fondul de asigurări sociale, este ilegală și discriminatorie aplicarea unui algoritm de calcul similar stabilirii drepturilor de pensie ale civililor.

4.1.7. În ceea ce îi privește pe pensionarii militari, implicit pe petentă, aceștia nu au avut niciodată un document privind drepturile salariale, care să le aparțină, pentru calculul cuantumului pensiilor sumele fiind extrase din statele de plată și din alte documente, ceea ce creează insecuritate cu privire la valorile înscrise. Petenta arată că militarilor, spre deosebire de categoriile socio-profesionale civile la care au fost asimilați, statul român le-a obstrucționat dreptul la o carieră complementară, la venituri mai mari și, implicit, la contribuție la pensie și la un cuantum al pensiei mai mari, prin reglementări conexe legilor în domeniile salarizării și pensionării.

4.1.8. Petenta se consideră discriminată în raport cu magistrații și consilierii Curții de Conturi, dar și cu alți pensionari proveniți din rândul cadrelor militare.

Susținerile Serviciului Român de Informații

4.2.1. Partea reclamată își exprimă punctul de vedere prin care solicită admiterea excepției de vădită necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, iar pe fondul cauzei respingerea cererii petentei ca neîntemeiată.

4.2.2. Partea reclamată ia act de faptul că petenta a solicitat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să constate că aceasta a fost discriminată la edictarea legilor din domeniul pensiilor prin nerespectarea principiilor egalității de tratament și al nediscriminării, fiind astfel puse în dezbatere critică dispozițiile Legii nr. 119/2010 și ale O.U.G. nr. 1/2011 care statuează obligația recalculării drepturilor de asigurări sociale stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special și integrarea lor într-un sistem unitar de pensii publice.

4.2.3. Partea reclamată arată că prin Decizia nr. 871/25.06.2010 și Decizia nr. 1377/18.10.2011, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile Legii nr. 119/2010 sunt constituționale. În privința conținutului O.U.G. nr. 1/2011, act normativ validat de Parlament prin Legea nr. 165/2011, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia nr. 919/06.07.2011 conformitatea dispozițiilor acestui act normativ cu prevederile Constituției, având efecte juridice obligatorii de respectat de către toate entitățile implicate în procesul recalculării pensiilor militare.

4.2.4. Partea reclamată precizează că măsurile dispuse prin edictarea actelor normative în cauză se încadrează în amplul curent existent în acest domeniu la nivel european. În acest sens, partea reclamată menționează că, prin decizia de inadmisibilitate pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în privința pensiilor militare în cauza Abăluței și alții împotriva României (publicată în M.Of. nr. 586/2012) s-a constatat neîncălcarea de către Statul român a dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, sub aspectul transformării pensiilor speciale în pensii în sistemul public, în temeiul Legii nr. 119/2010.

4.2.5. Prin urmare, obiectul petiției critică un act normativ validat de Parlamentul României, situație ce se circumscrie reglementărilor stabilite prin Decizia nr. 997/2008 a Curții Constituționale unde se precizează faptul că, în cadrul activității sale jurisdicționale, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

4.2.6. Față de cele arătate, partea reclamată solicită, în principal, admiterea excepției de vădită necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și, în secundar, respingerea reclamației formulate de petentă ca neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petenta sesizează faptul că urmare apariției și aplicării Legii nr. 263/2010, prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensia sa a fost diminuată, aspect considerat de aceasta ca fiind discriminatoriu.

5.2. Partea reclamată invocă excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că, prin Decizia 997/2008, în considerarea principiului separației puterilor în stat, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 20 alin 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu conferă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării "competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze sau să refuze aplicarea unor actenormative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative." Drept urmare, soluționarea de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a unei atare solicitări excede competenței legale a acestuia.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și

domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.4. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentei, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.5. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate. Se reține și necompetența materială a Consiliului raportat la aplicarea și interpretarea legii.

5.6. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.7. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petentă este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentei sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.8. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor, precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.9. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant

principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.10. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Cazacu Ioana - Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Panfile Anamaria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.